

Acest document are doar scop informativ și nu produce efecte juridice. Instituțiile Uniunii nu își asumă răspunderea pentru conținutul său. Versiunile autentice ale actelor relevante, inclusiv preambulul acestora, sunt cele publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și disponibile pe site-ul EUR-Lex. Aceste texte oficiale pot fi consultate accesând linkurile integrate în prezentul document.

► **B**

DIRECTIVA (UE) 2016/1164 A CONSILIULUI

din 12 iulie 2016

de stabilire a normelor împotriva practicilor de evitare a obligațiilor fiscale care au incidență directă asupra funcționării pieței interne

(JO L 193, 19.7.2016, p. 1)

Astfel cum a fost modificată prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
► M1	Directiva (UE) 2017/952 a Consiliului din 29 mai 2017	L 144	1	7.6.2017

▼B**DIRECTIVA (UE) 2016/1164 A CONSILIULUI****din 12 iulie 2016****de stabilire a normelor împotriva practicilor de evitare a obligațiilor fiscale care au incidență directă asupra funcționării pieței interne****CAPITOLUL I****DISPOZIȚII GENERALE****▼M1***Articolul 1***Domeniul de aplicare**

(1) Prezenta directivă se aplică tuturor contribuabililor care sunt supuși impozitului pe profit în unul sau mai multe state membre, inclusiv sediilor permanente din unul sau mai multe state membre ale entităților cu rezidență fiscală într-o țară terță.

(2) Articolul 9a se aplică, de asemenea, tuturor entităților considerate transparente în scopuri fiscale de către un stat membru.

▼B*Articolul 2***Definiții**

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

1. „costurile îndatorării” înseamnă cheltuiala reprezentând dobânda aferentă tuturor formelor de datorii, alte costuri echivalente din punct de vedere economic cu dobânzile și cheltuielile suportate în legătură cu obținerea de finanțare astfel cum sunt definite în dreptul intern, inclusiv, dar fără a se limita la plăți în cadrul împrumuturilor cu participare la profit, dobânzi imputate la instrumente cum ar fi obligațiunile convertibile și obligațiunile cu cupon zero, sume în cadrul unor mecanisme de finanțare alternative cum ar fi „finanțele islamice”, costul de finanțare al plăților de leasing financiar, dobânda capitalizată inclusă în valoarea contabilă a unui activ aferent sau amortizarea dobânzii capitalizate, sume calculate pe baza unui randament al finanțării în temeiul normelor privind prețurile de transfer acolo unde este cazul, dobânzi noționale în cadrul unor instrumente financiare derivate sau al unor acorduri de acoperire a riscului aferente împrumuturilor unei entități, anumite câștiguri și pierderi generate de diferențele de curs valutar la împrumuturi și instrumente legate de obținerea de finanțare, comisioane de garantare pentru mecanisme de finanțare, comisioane de intermediere și costuri similare aferente împrumuturilor de fonduri;
2. „costurile excedentare ale îndatorării” înseamnă suma cu care costurile deductibile ale îndatorării unui contribuabil depășesc veniturile impozabile din dobânzi și alte venituri impozabile echivalente din punct de vedere economic pe care le primește contribuabilul în conformitate cu dreptul intern;
3. „perioadă fiscală” înseamnă un an fiscal, un an calendaristic sau orice altă perioadă adecvată din punct de vedere fiscal;

▼B

4. „întreprindere asociată” înseamnă:

- (a) o entitate în care contribuabilul deține direct sau indirect o participație, și anume drepturi de vot sau dețineri de capital în proporție de 25 % sau mai mult, sau are dreptul să primească 25 % sau mai mult din profitul entității respective;
- (b) o persoană fizică sau o entitate care deține direct sau indirect o participație, și anume drepturi de vot sau dețineri de capital în proporție de 25 % sau mai mult într-un contribuabil, sau are dreptul să primească 25 % sau mai mult din profitul contribuabilului.

În cazul în care o persoană fizică sau o entitate deține direct sau indirect o participație de 25 % sau mai mult într-un contribuabil și în una sau mai multe entități, toate entitățile în cauză, inclusiv contribuabilul, sunt de asemenea considerate întreprinderi asociate.

▼M1

În sensul articolelor 9 și 9a:

- (a) în cazul în care tratamentul neuniform decurge din prezentul articol punctul 9 primul paragraf literele (b), (c), (d), (e) sau (g), sau în cazul în care este necesară o ajustare în temeiul articolului 9 alineatul (3) sau al articolului 9a, definiția întreprinderii asociate se modifică astfel încât procentul impus de 25 % să fie înlocuit cu un procent impus de 50 %;
- (b) o persoană care acționează împreună cu o altă persoană în ceea ce privește drepturile de vot sau proprietatea asupra capitalului unei entități este considerată deținătoare a unei participații în ceea ce privește toate drepturile de vot în cadrul entității respective sau proprietatea asupra capitalului entității respective care sunt deținute de cealaltă persoană;
- (c) o întreprindere asociată înseamnă, de asemenea, o entitate care face parte din același grup consolidat în scopuri de contabilitate financiară ca și contribuabilul, o întreprindere în care contribuabilul are o influență semnificativă asupra conducerii sau o întreprindere care are o influență semnificativă asupra conducerii contribuabilului;

▼B

5. „întreprindere financiară” înseamnă oricare dintre următoarele entități:

- (a) o instituție de credit sau o întreprindere de investiții, astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 din Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾, sau un administrator de fonduri de investiții alternative (AFIA), astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾, sau o societate de administrare a unui organism de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM), astfel cum este definită la articolul 2 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾;

⁽¹⁾ Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare, de modificare a Directivelor 85/611/CEE și 93/6/CEE ale Consiliului și a Directivei 2000/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 93/22/CEE a Consiliului (JO L 145, 30.4.2004, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind administrarea fondurilor de investiții alternative și de modificare a Directivelor 2003/41/CE și 2009/65/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 1095/2010 (JO L 174, 1.7.2011, p. 1).

⁽³⁾ Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) (JO L 302, 17.11.2009, p. 32).

▼B

- (b) o întreprindere de asigurare, astfel cum este definită la articolul 13 punctul 1 din Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾;
 - (c) o întreprindere de reasigurare, astfel cum este definită la articolul 13 punctul 4 din Directiva 2009/138/CE;
 - (d) o instituție pentru furnizarea de pensii ocupaționale care intră sub incidența Directivei 2003/41/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾, cu excepția cazului în care un stat membru a optat să nu aplice directiva respectivă, în totalitate sau în parte, în cazul instituției respective, în conformitate cu articolul 5 din directiva respectivă sau în cazul delegatului unei instituții pentru furnizarea de pensii ocupaționale, astfel cum este menționat la articolul 19 alineatul (1) din Directiva respectivă;
 - (e) instituții de pensii care gestionează sisteme de pensii considerate a fi sisteme de securitate socială care fac obiectul Regulamentului (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾ și al Regulamentului (CE) nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾, precum și orice entitate juridică instituită în scopul investiției în astfel de sisteme;
 - (f) un fond de investiții alternative (FIA) administrat de un AFIA, astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2011/61/UE, sau un FIA supravegheat în conformitate cu dreptul intern aplicabil;
 - (g) OPCVM, astfel cum este definit la articolul 1 alineatul (2) din Directiva 2009/65/CE;
 - (h) o contraparte centrală, astfel cum este definită la articolul 2 punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁵⁾;
 - (i) un depozitar central de titluri de valoare, astfel cum este definit la articolul 2 alineatul (1) punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 909/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁶⁾;
6. „transfer de active” înseamnă o operațiune prin care un stat membru pierde dreptul de a impozita activele transferate, în timp ce activele rămân în proprietatea legală sau economică a aceluiași contribuabil;

⁽¹⁾ Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) (JO L 335, 17.12.2009, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 2003/41/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 iunie 2003 privind activitățile și supravegherea instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale (JO L 235, 23.9.2003, p. 10).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (JO L 166, 30.4.2004, p. 1).

⁽⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (JO L 284, 30.10.2009, p. 1).

⁽⁵⁾ Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții (JO L 201, 27.7.2012, p. 1).

⁽⁶⁾ Regulamentul (UE) nr. 909/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind îmbunătățirea decontării titlurilor de valoare în Uniunea Europeană și privind depozitarii centrale de titluri de valoare și de modificare a Directivelor 98/26/CE și 2014/65/UE și a Regulamentului (UE) nr. 236/2012 (JO L 257, 28.8.2014, p. 1).

▼B

7. „transferul rezidenței fiscale” înseamnă o operațiune prin care contribuabilul nu mai are rezidența fiscală într-un stat membru și dobândește rezidență fiscală în alt stat membru sau într-o țară terță;
8. „transferul unei activități economice desfășurate la un sediu permanent” înseamnă o operațiune prin care contribuabilul nu mai are prezență fiscală într-un stat membru și dobândește o astfel de prezență în alt stat membru sau într-o țară terță, fără să dobândească rezidență fiscală în acel stat membru sau țară terță;

▼M1

9. „tratament neuniform al elementelor hibride” înseamnă o situație care implică un contribuabil, sau, în ceea ce privește articolul 9 alineatul (3), o entitate în cazul căruia (căreia):

(a) o plată în temeiul unui instrument financiar conduce la o deducere fără includere și:

- (i) plata respectivă nu urmează să fie inclusă într-o perioadă de timp rezonabilă; și
- (ii) tratamentul neuniform poate fi pus pe seama diferențelor în ceea ce privește calificarea instrumentului sau a plății efectuate în temeiul acestuia.

În sensul primului paragraf, o plată efectuată în temeiul unui instrument financiar este tratată ca fiind inclusă în venit într-un interval de timp rezonabil în cazul în care:

- (i) plata este inclusă de către jurisdicția plătitorului într-o perioadă fiscală care debutează în termen de 12 luni de la sfârșitul perioadei fiscale a plătitorului; sau
 - (ii) este rezonabil să se prevadă că plata va fi inclusă de către jurisdicția beneficiarului plății într-o perioadă fiscală viitoare, iar condițiile plății sunt cele preconizate a fi convenite între întreprinderi independente;
- (b) o plată către o entitate hibridă conduce la o deducere fără includere, iar tratamentul neuniform este rezultatul unor diferențe privind alocarea plăților efectuate către entitatea hibridă în temeiul legislației jurisdicției în care entitatea hibridă este stabilită sau înregistrată și al legislației jurisdicției oricărei persoane care participă la entitatea hibridă respectivă;
- (c) o plată către o entitate cu unul sau mai multe sedii permanente conduce la o deducere fără includere, iar tratamentul neuniform este rezultatul unor diferențe privind alocarea plăților între sediul central și sediul permanent sau între două sau mai multe sedii permanente ale aceleiași entități în temeiul legislației jurisdicției în care își desfășoară activitatea entitatea respectivă;
- (d) o plată conduce la o deducere fără includere ca urmare a unei plăți către un sediu permanent ignorat;
- (e) o plată de către o entitate hibridă conduce la o deducere fără includere, iar respectivul tratament neuniform este rezultatul faptului că plata este ignorată în temeiul legislației din jurisdicția beneficiarului plății;

▼ **M1**

(f) o plată preconizată între sediul central și sediul permanent sau între două sau mai multe sedii permanente conduce la o deducere fără includere, iar tratamentul neuniform respectiv este rezultatul faptului că plata este ignorată în temeiul legislației din jurisdicția beneficiarului plății; sau

(g) apare o dublă deducere.

În sensul prezentului punct 9:

(a) o plată reprezentând randamentul aferent unui instrument financiar transferat nu conduce la un tratament neuniform al elementelor hibride în conformitate cu litera (a) din primul paragraf, în cazul în care plata este efectuată de un comerciant financiar în cadrul unui transfer hibrid pe piața reglementată, cu condiția ca jurisdicția plătitorului să impună ca comerciantul financiar să includă toate sumele încasate în legătură cu instrumentul financiar transferat;

(b) un tratament neuniform apare numai în temeiul literelor (e), (f) sau (g) din primul paragraf, în măsura în care jurisdicția plătitorului permite ca deducerea să fie compensată cu o sumă care nu reprezintă venituri cu dublă includere;

(c) un tratament neuniform nu este considerat tratament neuniform al unor elemente hibride, cu excepția cazului în care apare între întreprinderi asociate, între un contribuabil și o întreprindere asociată, între sediul central și sediul permanent, între două sau mai multe sedii permanente ale aceleiași entități sau în cadrul unui acord structurat.

În sensul prezentului punct 9 și al articolelor 9, 9a și 9b:

(a) „tratament neuniform” înseamnă o dublă deducere sau o deducere fără includere;

(b) „dublă deducere” înseamnă o deducere a aceleiași plăți sau a acelorași cheltuieli sau pierderi în jurisdicția în care își are originea plata, sunt suportate cheltuielile sau sunt suferite pierderile (jurisdicția plătitorului), precum și într-o altă jurisdicție (jurisdicția investitorului). În cazul unei plăți de către o entitate hibridă sau un sediu permanent, jurisdicția plătitorului este jurisdicția în care își are sediul sau se situează entitatea hibridă sau sediul permanent;

(c) „deducere fără includere” înseamnă deducerea unei plăți sau a unei plăți preconizate între sediul principal și sediul permanent sau între două sau mai multe sedii permanente în orice jurisdicție în care plata sau plata preconizată este tratată ca efectuată (jurisdicția plătitorului) fără o includere corespunzătoare în scopuri fiscale a aceleiași plăți sau plăți preconizate în jurisdicția beneficiarului plății. Jurisdicția beneficiarului plății este orice jurisdicție în care plata sau plata preconizată este primită, sau tratată ca fiind primită în conformitate cu legislația oricărei alte jurisdicții;

▼ **M1**

- (d) „deducere” înseamnă suma care este tratată ca deductibilă din venitul impozabil în temeiul legislației din jurisdicția plătitorului sau a investitorului. Termenul „deductibil” este interpretat în mod corespunzător;
- (e) „includere” înseamnă suma luată în considerare la calcularea venitului impozabil în temeiul legislației din jurisdicția beneficiarului plății. O plată în temeiul unui instrument financiar nu ar trebui tratată ca inclusă în măsura în care plata se califică pentru orice avantaj fiscal exclusiv datorită modului în care plata se califică în temeiul legislației din jurisdicția beneficiarului plății. Termenul „inclus” este interpretat în mod corespunzător;
- (f) „avantaj fiscal” înseamnă o scutire fiscală, o reducere a ratei de impozitare sau orice tip de creditare ori rambursare fiscală (altă decât o creditare pentru impozitul reținut la sursă);
- (g) „venituri cu dublă includere” înseamnă orice element de venit care este inclus în temeiul legislațiilor din ambele jurisdicții în care a apărut tratamentul neuniform;
- (h) „persoană” înseamnă o persoană fizică sau o entitate;
- (i) „entitate hibridă” înseamnă orice entitate sau acord care este considerat(ă) ca fiind o entitate impozabilă în temeiul legislației existente dintr-o jurisdicție și ale cărei/cărui venituri sau cheltuieli sunt tratate ca venituri sau cheltuieli ale uneia sau mai multor altor persoane în temeiul legislației dintr-o altă jurisdicție;
- (j) „instrument financiar” înseamnă orice instrument, în măsura în care generează rentabilitate financiară sau pe baza capitalurilor proprii, care este impozitată pe baza normelor de impozitare a datoriei, participației sau instrumentelor financiare derivate în conformitate cu legislația din jurisdicția beneficiarului plății sau din cea a plătitorului și include un transfer hibrid;
- (k) „comerciant financiar” este o persoană sau o entitate care desfășoară activitatea de cumpărare și vânzare în mod regulat de instrumente financiare în nume propriu în scop lucrativ;
- (l) „transfer hibrid” înseamnă orice acord referitor la transferul unui instrument financiar, în cazul în care randamentul aferent instrumentului financiar transferat este tratat în scopuri fiscale ca fiind obținut simultan de mai mult de una dintre părțile la acordul respectiv;
- (m) „transfer hibrid pe piața reglementată” înseamnă orice transfer hibrid încheiat de un comerciant financiar în cursul activității uzuale desfășurate, și nu ca parte a unui acord structurat;
- (n) „sediul permanent ignorat” înseamnă orice entitate care este tratată ca dând naștere unui sediu permanent în temeiul legislației din jurisdicția în care se află sediul social și care nu este tratată ca dând naștere unui sediu permanent în temeiul legislației din cealaltă jurisdicție;

▼ M1

10. „grup consolidat în scopuri de contabilitate financiară” înseamnă un grup compus din toate entitățile care sunt incluse în totalitate în situațiile financiare consolidate întocmite în conformitate cu standardele internaționale de raportare financiară sau cu sistemul național de raportare financiară al unui stat membru;
11. „acord structurat” înseamnă un acord care implică un tratament neuniform al elementelor hibride în care prețul tratamentului neuniform este fixat în clauzele acordului sau un acord care a fost conceput pentru a avea ca rezultat un tratament neuniform al elementelor hibride, cu excepția cazului în care nu s-ar fi putut aștepta în mod rezonabil ca respectivul contribuabil sau o întreprindere asociată să aibă cunoștință de tratamentul neuniform și acesta (aceasta) nu a beneficiat de o parte din valoarea beneficiului fiscal rezultat din tratamentul neuniform al elementelor hibride.

▼ B*Articolul 3***Nivelul minim de protecție**

Prezenta directivă nu împiedică aplicarea dispozițiilor naționale sau a dispozițiilor bazate pe acorduri care urmăresc să asigure un nivel mai ridicat de protecție a bazelor impozabile naționale ale societăților.

CAPITOLUL II

MĂSURI ÎMPOTRIVA EVITĂRII OBLIGAȚIILOR FISCALE*Articolul 4***Norma privind limitarea deductibilității dobânzii**

(1) Costurile excedentare ale îndatorării sunt deductibile în perioada fiscală în care sunt suportate doar până la 30 % din câștigurile contribuabilului înainte de dobânzi, impozite, deprecieri și amortizare (EBITDA).

În sensul prezentului articol, statele membre pot considera, de asemenea, drept contribuabil:

- (a) o entitate căreia i se permite sau i se impune să aplice normele în numele unui grup, astfel cum sunt definite în conformitate cu dreptul fiscal intern;
- (b) o entitate dintr-un grup, astfel cum este definită în conformitate cu dreptul fiscal intern, care nu consolidează rezultatele membrilor săi în scopuri fiscale.

În astfel de cazuri, costurile excedentare ale îndatorării și EBITDA pot fi calculate la nivelul grupului și cuprind rezultatele provenite de la toți membrii săi.

(2) EBITDA se calculează prin adăugarea la veniturile supuse impozitului pe profit în statul membru al contribuabilului a sumelor ajustate în scopul impozitării pentru costurile excedentare ale îndatorării, precum și a sumelor ajustate în scopul impozitării pentru deprecieri și amortizare. Veniturile neimpozabile se exclud din EBITDA ale unui contribuabil.

(3) Prin derogare de la alineatul (1), contribuabilului i se poate acorda dreptul:

▼B

- (a) de a deduce costurile excedentare ale îndatorării până la suma de 3 000 000 EUR;
- (b) de a deduce în totalitate costurile excedentare ale îndatorării în cazul în care contribuabilul este o entitate independentă.

În sensul alineatului (1) al doilea paragraf, suma de 3 000 000 EUR se ia în considerare pentru întregul grup.

În sensul primului paragraf litera (b), o entitate independentă înseamnă un contribuabil care nu face parte dintr-un grup consolidat în scopuri de contabilitate financiară și nu are nicio întreprindere asociată și niciun sediu permanent.

(4) Statele membre pot exclude din domeniul de aplicare al alineatului (1) costurile excedentare ale îndatorării rezultate din:

- (a) împrumuturi care au fost încheiate înainte de 17 iunie 2016, dar excluderea nu se aplică niciunei modificări ulterioare a unor astfel de împrumuturi;
- (b) împrumuturi utilizate pentru finanțarea unui proiect de infrastructură publică pe termen lung, în cazul în care operatorul de proiect, costurile îndatorării, activele și veniturile se află toate în Uniune.

În sensul primului paragraf litera (b), un proiect de infrastructură publică pe termen lung înseamnă un proiect care are scopul de a furniza, de a îmbunătăți, de a opera și/sau de a menține un activ de mari dimensiuni, pe care un stat membru îl consideră a fi de interes public general.

În cazul în care se aplică primul paragraf litera (b), orice venituri generate de un proiect de infrastructură publică pe termen lung se exclud din EBITDA contribuabilului, iar orice costuri excedentare ale îndatorării care au fost excluse nu se includ în costurile excedentare ale îndatorării grupului față de terți, menționate la alineatul (5) litera (b).

(5) În cazul în care este membru al unui grup consolidat în scopuri de contabilitate financiară, contribuabilului i se poate acorda dreptul:

- (a) de a deduce în totalitate costurile excedentare ale îndatorării sale în cazul în care poate demonstra că raportul dintre capitalul propriu și activele sale totale este egal cu sau mai mare decât raportul echivalent la nivelul grupului, sub rezerva următoarelor condiții:
 - (i) raportul dintre capitalul propriu al contribuabilului și activele sale totale este considerat a fi egal cu raportul echivalent la nivelul grupului dacă raportul dintre capitalul propriu al contribuabilului și activele sale totale este mai mic cu până la două puncte procentuale; și

▼M1

- (ii) toate activele și pasivele sunt evaluate folosind aceeași metodă ca în situațiile financiare consolidate întocmite în conformitate cu standardele internaționale de raportare financiară sau cu sistemul național de raportare financiară al unui stat membru;

▼B

sau

- (b) de a deduce costurile excedentare ale îndatorării într-un cuantum care depășește ceea ce ar fi îndreptățit să deducă în temeiul alineatului (1). Această limită superioară a deductibilității costurilor excedentare ale îndatorării se referă la grupul consolidat în scopuri de contabilitate financiară, din care face parte contribuabilul, și se calculează în două etape:

▼B

- (i) în primul rând, raportul la nivelul grupului se calculează prin împărțirea costurilor excedentare ale îndatorării grupului față de terți la EBITDA grupului; și
 - (ii) în al doilea rând, raportul la nivelul grupului se înmulțește cu EBITDA contribuabilului calculate în temeiul alineatului (2).
- (6) Statul membru al contribuabilului poate prevedea norme:
- (a) pentru a reporta, fără limită de timp, costurile excedentare ale îndatorării care nu pot fi deduse în perioada fiscală în curs în conformitate cu alineatele (1)-(5);
 - (b) pentru a reporta fără limită de timp și pentru a transfera într-o perioadă anterioară de maximum trei ani costurile excedentare ale îndatorării care nu pot fi deduse în perioada fiscală în curs în conformitate cu alineatele (1)-(5); sau
 - (c) pentru a reporta, fără limită de timp, costurile excedentare ale îndatorării și, pentru o perioadă de maximum cinci ani, capacitatea neutilizată de deducere a cheltuielilor reprezentând dobânda, care nu pot fi deduse în perioada fiscală în curs în conformitate cu alineatele (1)-(5).
- (7) Statele membre pot exclude întreprinderile financiare din domeniul de aplicare al alineatelor (1)-(6), inclusiv în cazul în care astfel de întreprinderi financiare fac parte dintr-un grup consolidat în scopuri de contabilitate financiară.

▼M1

- (8) În sensul alineatelor (1)-(7), contribuabilului i se poate acorda dreptul de a utiliza situații financiare consolidate întocmite în conformitate cu alte standarde contabile decât standardele internaționale de raportare financiară sau sistemul național de raportare financiară al unui stat membru.

▼B*Articolul 5***Impozitarea la ieșire**

- (1) Un contribuabil este supus unui impozit calculat pe baza sumei corespunzătoare valorii de piață a activelor transferate, la momentul ieșirii activelor, minus valoarea lor fiscală, în oricare dintre următoarele situații:
- (a) un contribuabil transferă active de la sediul central la sediul permanent dintr-un alt stat membru sau dintr-o țară terță, în măsura în care, datorită transferului, statul membru al sediului central nu mai are dreptul de a impozita activele transferate;
 - (b) un contribuabil transferă active de la sediul permanent dintr-un stat membru la sediul central sau la un alt sediu permanent dintr-un alt stat membru sau dintr-o țară terță, în măsura în care, datorită transferului, statul membru al sediului permanent nu mai are dreptul de a impozita activele transferate;
 - (c) un contribuabil își mută rezidența fiscală într-un alt stat membru sau într-o țară terță, cu excepția acelor active care rămân legate efectiv de un sediu permanent în primul stat membru;

▼B

(d) un contribuabil transferă activitatea economică desfășurată la un sediu permanent dintr-un stat membru către un alt stat membru sau către o țară terță, în măsura în care, datorită transferului, statul membru al sediului permanent nu mai are dreptul de a impozita activele transferate.

(2) Unui contribuabil i se acordă dreptul de a eșalona plata impozitului la ieșire menționat la alineatul (1), prin achitarea în tranșe pe parcursul a cinci ani, în oricare dintre următoarele situații:

- (a) un contribuabil transferă active de la sediul său central la sediul său permanent dintr-un alt stat membru sau dintr-o țară terță care este parte la Acordul privind Spațiul Economic European (denumit în continuare „Acordul privind SEE”);
- (b) un contribuabil transferă active de la sediul său permanent dintr-un stat membru la sediul său central sau la alt sediu permanent dintr-un alt stat membru sau dintr-o țară terță care este parte la Acordul privind SEE;
- (c) un contribuabil își transferă rezidența fiscală în alt stat membru sau într-o țară terță care este parte la Acordul privind SEE;
- (d) un contribuabil își transferă activitatea economică desfășurată la sediul său permanent în alt stat membru sau într-o țară terță care este parte la Acordul privind SEE.

Prezentul alineat se aplică în ceea ce privește țările terțe care sunt părți la Acordul privind SEE dacă acestea au încheiat un acord cu statul membru al contribuabilului sau cu Uniunea referitor la asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor fiscale, echivalentă cu asistența reciprocă prevăzută în Directiva 2010/24/UE a Consiliului ⁽¹⁾.

(3) În cazul în care un contribuabil eșalonează plata în conformitate cu alineatul (2), se poate percepe dobândă în conformitate cu legislația statului membru al contribuabilului sau al sediului permanent, după caz.

În cazul în care există un risc real și demonstrabil de nerecuperare, contribuabililor li se poate solicita, de asemenea, să ofere o garanție pentru a putea efectua plata în mod eșalonat în conformitate cu alineatul (2).

Al doilea paragraf nu se aplică în cazul în care legislația din statul membru al contribuabilului sau al sediului permanent prevede posibilitatea de recuperare a datoriei fiscale prin intermediul unui alt contribuabil care este membru al aceluiași grup și are rezidența fiscală în statul membru respectiv.

(4) În cazul în care se aplică alineatul (2), eșalonarea plății este întreruptă imediat și datoria fiscală poate fi recuperată în următoarele cazuri:

- (a) activele transferate sau activitatea economică desfășurată la sediul permanent al contribuabilului sunt vândute sau sunt cedate în alt mod;

⁽¹⁾ Directiva 2010/24/UE a Consiliului din 16 martie 2010 privind asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor legate de impozite, taxe și alte măsuri (JO L 84, 31.3.2010, p. 1).

▼B

- (b) activele transferate sunt ulterior transferate într-o țară terță;
- (c) rezidența fiscală a contribuabilului sau activitatea economică desfășurată la sediul său permanent este ulterior transferată într-o țară terță;
- (d) contribuabilul dă faliment sau face obiectul unei proceduri de lichidare;
- (e) contribuabilul nu își onorează obligațiile de plată a tranșelor și nu corectează această situație de neplată într-un termen rezonabil, care nu depășește 12 luni.

Literele (b) și (c) nu se aplică în ceea ce privește țările terțe care sunt părți la Acordul privind SEE dacă acestea au încheiat un acord cu statul membru al contribuabilului sau cu Uniunea referitor la asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor fiscale, echivalentă cu asistența reciprocă prevăzută în Directiva 2010/24/UE.

(5) În cazul transferului în alt stat membru al activelor, al rezidenței fiscale sau al activității economice desfășurate la un sediu permanent, statul membru respectiv acceptă valoarea stabilită de statul membru al contribuabilului sau al sediului permanent ca valoare fiscală inițială a activelor, cu excepția cazului în care aceasta nu reflectă valoarea de piață.

(6) În sensul alineatelor (1)-(5), „valoarea de piață” este suma în schimbul căreia un activ poate fi transferat sau obligațiile reciproce pot fi stinse între cumpărători și vânzători independenți interesați, într-o tranzacție directă.

(7) Cu condiția stabilirii faptului că activele revin în termen de 12 luni în statul membru al entității care a efectuat transferul, prezentul articol nu se aplică transferurilor de active legate de finanțarea prin instrumente financiare sau activelor constituite ca garanție sau dacă transferul activelor are loc în scopul de a îndeplini anumite cerințe prudențiale de capital sau în scopul gestionării lichidităților.

Articolul 6

Norma generală antiabuz

(1) În scopul calculării obligațiilor fiscale ale societăților, statele membre nu iau în considerare un acord sau o serie de acorduri care, având în vedere toate faptele și circumstanțele relevante, nu sunt autentice, fiind întreprinse cu scopul principal sau cu unul dintre scopurile principale de a obține un avantaj fiscal care contravine obiectului sau scopului dreptului fiscal aplicabil. Un acord poate cuprinde mai multe etape sau părți.

(2) În sensul alineatului (1), un acord sau o serie de acorduri sunt considerate ca nefiind autentice în măsura în care nu sunt întreprinse din motive comerciale valabile care reflectă realitatea economică.

(3) În cazul în care un acord sau o serie de acorduri nu este luat(ă) în considerare în conformitate cu alineatul (1), obligația fiscală se calculează în conformitate cu dreptul intern.

▼B

Articolul 7

Norma privind societățile străine controlate

(1) Statul membru al contribuabilului aplică unei entități sau unui sediu permanent, ale cărei (cărui) profituri nu sunt supuse impozitării sau sunt scutite de impozit în statul membru respectiv, același tratament ca unei societăți străine controlate dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) în cazul unei entități, contribuabilul, singur sau împreună cu întreprinderile sale asociate, deține o participație directă sau indirectă de mai mult de 50 % din drepturile de vot sau deține direct sau indirect mai mult de 50 % din capital sau are dreptul să primească mai mult de 50 % din profiturile entității respective; și
- (b) impozitul pe profit plătit efectiv pentru profiturile sale de către entitate sau sediu permanent este mai mic decât diferența dintre impozitul pe profit care ar fi fost perceput de la entitate sau sediu permanent în conformitate cu sistemul de impozitare a întreprinderilor aplicabil în statul membru al contribuabilului și impozitul pe profit plătit efectiv pentru profiturile sale de către entitate sau sediu permanent.

În sensul primului paragraf litera (b), sediul permanent al unei societăți străine controlate, care nu este supus impozitării sau este scutit de impozit în jurisdicția societății străine controlate respective, nu este luat în considerare. În plus, impozitul pe profit care ar fi fost perceput în statul membru al contribuabilului este cel calculat în conformitate cu normele din statul membru al contribuabilului.

(2) În cazul în care o entitate sau un sediu permanent beneficiază de același tratament ca o societate străină controlată, în temeiul alineatului (1), statul membru al contribuabilului include în baza impozabilă:

- (a) veniturile nedistribuite ale entității sau veniturile sediului permanent care au provenit din următoarele categorii:
 - (i) dobânzi sau orice alte venituri generate de active financiare;
 - (ii) redevențe sau orice alte venituri generate de drepturi de proprietate intelectuală;
 - (iii) dividende și venituri din cedarea de acțiuni;
 - (iv) venituri din leasing financiar;
 - (v) venituri din activități de asigurare, activități bancare sau alte activități financiare;
 - (vi) venituri de la societăți de facturare, care obțin aceste venituri din bunuri și servicii cumpărate de la întreprinderi asociate sau vândute acestora și care au o valoare economică adăugată redusă sau inexistentă;

Prezenta literă nu se aplică în cazul în care societatea străină controlată desfășoară o activitate economică semnificativă susținută de personal, echipamente, active și spații, astfel cum o demonstrează faptele și circumstanțele relevante.

▼B

În cazul în care societatea străină controlată își are reședința sau este situată într-o țară terță care nu este parte la Acordul privind SEE, statele membre pot decide să nu aplice paragraful anterior.

sau

- (b) veniturile nedistribuite ale entității sau ale sediului permanent care au rezultat din acorduri neautentice instituite cu scopul principal de a obține un avantaj fiscal.

În sensul prezentei litere, se consideră că un acord sau o serie de acorduri nu este autentică în măsura în care entitatea sau sediul permanent nu ar deține activele sau nu și-ar fi asumat riscurile care generează totalitatea veniturilor sale sau o parte a acestora dacă nu ar fi fost controlată de o societate în care sunt îndeplinite funcțiile de conducere relevante pentru aceste active și riscuri, iar aceste funcții sunt esențiale pentru a genera veniturile societății controlate.

- (3) În cazul în care, în temeiul normelor dintr-un stat membru, baza impozabilă a unui contribuabil se calculează în conformitate cu alineatul (2) litera (a), statul membru poate opta să nu aplice unei entități sau unui sediu permanent același tratament ca unei societăți străine controlate, în conformitate cu alineatul (1), dacă o treime sau mai puțin de o treime din veniturile obținute de entitate sau de sediu permanent se încadrează în categoriile prevăzute la alineatul (2) litera (a).

În cazul în care, în temeiul normelor dintr-un stat membru, baza impozabilă a unui contribuabil se calculează în conformitate cu alineatul (2) litera (a), statul membru poate opta să nu aplice întreprinderilor financiare același tratament ca societăților străine controlate dacă o treime sau mai puțin de o treime din veniturile entității din categoriile prevăzute la alineatul (2) litera (a) provine din operațiuni desfășurate cu contribuabilul sau cu întreprinderile asociate ale acestuia.

- (4) Statele membre pot exclude din domeniul de aplicare al alineatului (2) litera (b) o entitate sau un sediu permanent:

- (a) cu profituri contabile de maximum 750 000 EUR și venituri provenite din activități comerciale secundare de maximum 75 000 EUR; sau
- (b) cu profituri contabile care se ridică la cel mult 10 % din costurile sale operaționale pentru perioada fiscală.

În sensul primului paragraf litera, costurile operaționale nu pot include nici costul bunurilor vândute în afara țării în care entitatea își are rezidența fiscală sau în care este situat sediul permanent în scopuri fiscale, nici plățile către întreprinderi asociate.

Articolul 8

Calcularea veniturilor societății străine controlate

- (1) În cazul în care se aplică articolul 7 alineatul (2) litera (a), veniturile care trebuie incluse în baza impozabilă a contribuabilului se calculează în conformitate cu prevederile legislației privind impozitarea societăților din statul membru în care contribuabilul este situat sau își are rezidența fiscală. Pierderile entității sau ale sediului permanent nu se includ în baza impozabilă, dar pot fi reportate în conformitate cu dreptul intern și luate în considerare în perioade fiscale ulterioare.

▼B

(2) În cazul în care se aplică articolul 7 alineatul (2) litera (b), veniturile care trebuie incluse în baza impozabilă a contribuabilului se limitează la sumele generate prin active și riscuri legate de funcțiile de conducere îndeplinite în cadrul societății care exercită controlul. Atribuirea veniturilor societății străine controlate se calculează în conformitate cu principiul concurenței depline.

(3) Veniturile care trebuie incluse în baza impozabilă se calculează proporțional cu participația contribuabilului în entitate, astfel cum este definită la articolul 7 alineatul (1) litera (a).

(4) Veniturile se includ în perioada fiscală a contribuabilului în cursul căreia se termină exercițiul financiar al entității.

(5) În cazul în care entitatea distribuie profit contribuabilului, iar acest profit distribuit este inclus în veniturile impozabile ale contribuabilului, cuantumul veniturilor incluse anterior în baza impozabilă în temeiul articolului 7 se deduce din baza impozabilă atunci când se calculează cuantumul impozitului datorat pentru profitul distribuit, pentru a evita dubla impunere.

(6) În cazul în care contribuabilul își cedează participația într-o entitate sau activitatea economică desfășurată de sediul permanent, iar o parte a încasărilor din cedare a fost inclusă anterior în baza impozabilă în temeiul articolului 7, cuantumul respectiv se deduce din baza impozabilă atunci când se calculează cuantumul impozitului datorat pentru încasările respective, pentru a evita dubla impunere.

(7) Statul membru al contribuabilului permite o deducere a impozitului plătit de entitate sau de sediul permanent din obligațiile fiscale ale contribuabilului în țara sa de rezidență fiscală sau în țara în care este situat. Deducerea se calculează în conformitate cu dreptul intern.

▼M1*Articolul 9***Tratamentele neuniforme ale elementelor hibride**

(1) În măsura în care un tratament neuniform al elementelor hibride are drept rezultat o dublă deducere:

- (a) deducerea este refuzată în statul membru care constituie jurisdicția investitorului; și
- (b) în cazul în care deducerea nu este refuzată în jurisdicția investitorului, aceasta este refuzată în statul membru care este jurisdicția plătitorului.

Cu toate acestea, orice astfel de deducere este eligibilă pentru compensare cu venituri cu dublă includere, indiferent dacă acestea apar în perioada fiscală curentă sau în cea ulterioară.

(2) În măsura în care un tratament neuniform al elementelor hibride are drept rezultat o deducere fără includere:

- (a) deducerea este refuzată în statul membru care este jurisdicția plătitorului; și
- (b) în cazul în care deducerea nu este refuzată în jurisdicția plătitorului, cuantumul plății care, altfel, ar conduce la un tratament neuniform este inclus în venituri în statul membru care constituie jurisdicția beneficiarului plății.

▼ **M1**

(3) Un stat membru refuză deducerea oricărei plăți de către un contribuabil în măsura în care plata respectivă finanțează, direct sau indirect, cheltuieli deductibile care conduc la un tratament neuniform al elementelor hibride prin intermediul unei tranzacții sau al unei serii de tranzacții între întreprinderi asociate sau încheiate ca parte a unui acord structurat, cu excepția cazului în care una dintre jurisdicțiile implicate în tranzacție sau în seria de tranzacții a realizat o ajustare echivalentă în raport cu un astfel de tratament neuniform al elementelor hibride.

(4) Un stat membru poate exclude din domeniul de aplicare:

(a) al prezentului articol alineatul (2) litera (b) tratamentele neuniforme ale elementelor hibride astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 9 primul paragraf litera (b), (c), (d) sau (f);

(b) al prezentului articol alineatul (2) literele (a) și (b) tratamentele neuniforme ale elementelor hibride care rezultă dintr-o plată de dobânzi efectuată în cadrul unui instrument financiar către o întreprindere asociată, în cazul în care:

(i) instrumentul financiar are caracteristici de conversie, de recapitalizare internă sau de reducere a valorii contabile;

(ii) instrumentul financiar a fost emis cu scopul unic de a satisface cerințele de capacitate de absorbție a pierderilor aplicabile sectorului bancar și instrumentul financiar este recunoscut ca atare în cerințele de capacitate de absorbție a pierderilor care se aplică contribuabilului;

(iii) instrumentul financiar a fost emis

— în legătură cu instrumente financiare cu caracteristici de conversie, de recapitalizare internă sau de reducere a valorii contabile, la nivelul unei societăți-mamă;

— la un nivel necesar pentru a satisface cerințele aplicabile în materie de capacitate de absorbție a pierderilor;

— nu ca parte a unui acord structurat; și

(iv) deducerea totală netă pentru grupul consolidat în cadrul acordului nu depășește cuantumul la care s-ar fi ridicat dacă contribuabilul ar fi emis un astfel de instrument financiar direct pe piață.

Litera (b) se aplică până la 31 decembrie 2022.

(5) În măsura în care un tratament neuniform al elementelor hibride implică venitul unui sediu permanent ignorat care nu face obiectul impozitului în statul membru în care contribuabilul își are rezidența fiscală, statul membru respectiv îi solicită contribuabilului să includă veniturile care, altfel, ar fi atribuite sediului permanent ignorat. Această regulă se aplică, cu excepția cazului în care statul membru este obligat să scutească veniturile în temeiul unei convenții de evitare a dublei impuneri încheiate de statul membru respectiv cu o țară terță.

▼M1

(6) În măsura în care un transfer hibrid are rolul de a genera o reducere a impozitului reținut la sursă pentru o plată care decurge dintr-un instrument financiar transferat către mai multe părți implicate, statul membru al contribuabilului limitează beneficiile unei astfel de reduceri proporțional cu veniturile nete impozabile legate de o astfel de plată.

*Articolul 9a***Tratamentele neuniforme ale elementelor hibride inversate**

(1) În cazul în care una sau mai multe entități nerezidente asociate care dețin în total o participare directă sau indirectă de minimum 50 % privind drepturile de vot, capitalul sau cota de profit într-o entitate hibridă înregistrată sau stabilită într-un stat membru, sunt situate într-o jurisdicție sau în jurisdicții care tratează respectiva entitate hibridă ca pe un contribuabil, entitatea hibridă va fi considerată rezidentă a statului membru respectiv și i se va percepe impozit pe venit în măsura în care respectivul venit nu este impozitat într-un alt mod în temeiul legislației din statul membru sau din oricare altă jurisdicție.

(2) Alineatul (1) nu se aplică unui organism de plasament colectiv. În sensul prezentului articol, „organism de plasament colectiv” înseamnă un fond sau un organism de investiții cu deținere largă, care deține un portofoliu diversificat de titluri de valoare și face obiectul regulamentului privind protecția investitorilor în țara în care este stabilit.

*Articolul 9b***Tratamentele neuniforme ale rezidenței fiscale**

În măsura în care o deducere pentru plăți, cheltuieli sau pierderi ale unui contribuabil care își are rezidența fiscală în două sau mai multe jurisdicții este deductibilă din baza impozabilă în ambele jurisdicții, statul membru al contribuabilului refuză deducerea în măsura în care cealaltă jurisdicție permite ca deducerea duplicată să fie compensată cu venituri care nu reprezintă venituri cu dublă includere. Dacă ambele jurisdicții sunt state membre, statul membru în care contribuabilul nu este considerat ca fiind rezident, în temeiul convenției de evitare a dublei impunerii dintre cele două state membre vizate, refuză deducerea.

▼B

CAPITOLUL III

DISPOZIȚII FINALE*Articolul 10***Reexaminare**

(1) Comisia evaluează punerea în aplicare a prezentei directive, în special impactul articolului 4, până la 9 august 2020 și prezintă un raport Consiliului în acest sens. Raportul Comisiei este însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă.

▼M1

Prin derogare de la primul paragraf, Comisia evaluează punerea în aplicare a articolelor 9 și 9b și, în special, consecințele scutirii prevăzute la articolul 9 alineatul (4) litera (b) până la 1 ianuarie 2022 și prezintă un raport Consiliului în acest sens.

▼B

(2) Statele membre comunică Comisiei toate informațiile necesare pentru evaluarea punerii în aplicare a prezentei directive.

(3) Statele membre menționate la articolul 11 alineatul (6) transmit Comisiei, înainte de 1 iulie 2017, toate informațiile necesare pentru evaluarea eficienței normelor naționale specifice pentru prevenirea riscurilor de erodare a bazei impozabile și de transfer al profiturilor (BEPS).

*Articolul 11***Transpunere**

(1) Statele membre adoptă și publică până la 31 decembrie 2018 actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul dispozițiilor respective.

Statele membre aplică dispozițiile respective începând de la 1 ianuarie 2019.

Atunci când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Statele membre comunică Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

(3) Atunci când prezenta directivă menționează o valoare monetară în euro (EUR), statele membre a căror monedă nu este euro pot alege să calculeze valoarea echivalentă în moneda națională la 12 iulie 2016.

(4) Prin derogare de la articolul 5 alineatul (2), atât timp cât nu impozitează profiturile nedistribuite, Estonia poate să considere ca fiind distribuie a profiturilor un transfer de active monetare sau nemonetare, inclusiv numerar, de la un sediu permanent situat în Estonia la un sediu central sau la un alt sediu permanent situat într-un alt stat membru sau într-o țară terță care este parte la Acordul privind SEE și poate să perceapă impozit pe venit, fără a acorda contribuabililor dreptul de a amâna plata acestui impozit.

(5) Prin derogare de la alineatul (1), statele membre adoptă și publică până la 31 decembrie 2019 actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma articolului 5. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul dispozițiilor respective.

Statele membre aplică dispozițiile respective începând de la 1 ianuarie 2020.

Atunci când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

▼M1

(5a) Prin derogare de la alineatul (1), statele membre adoptă și publică până la 31 decembrie 2019 actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma articolului 9. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul actelor respective.

▼M1

Statele membre aplică actele respective de la 1 ianuarie 2020.

Atunci când statele membre adoptă actele respective, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a unei astfel de trimiteri.

▼B

(6) Prin derogare de la articolul 4, statele membre care, la data intrării în vigoare a prezentei directive, dispun de norme naționale specifice pentru prevenirea riscurilor BEPS la 8 august 2016, care sunt la fel de eficace ca norma privind limitarea deductibilității dobânzii prevăzută în prezenta directivă, pot aplica aceste norme specifice până la sfârșitul primului exercițiu financiar complet care urmează datei publicării pe site-ul web oficial a acordului dintre membrii OCDE referitor la un standard minim pentru acțiunea 4 privind BEPS, dar nu mai târziu de 1 ianuarie 2024.

*Articolul 12***Intrarea în vigoare**

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

*Articolul 13***Destinatari**

Prezenta directivă se adresează statelor membre.